

LINGUA GALEGA.

A horta do avó

O avó Vicente enfermou e ingresárono no hospital. Despois duns cantos días, cando tivo forzas para sentar na cama, sorriu ao vernos a todos ao seu redor. De súpeto, a cara mudoulle e preguntou:

–Se estades todos aquí, quen se está a ocupar da miña horta?

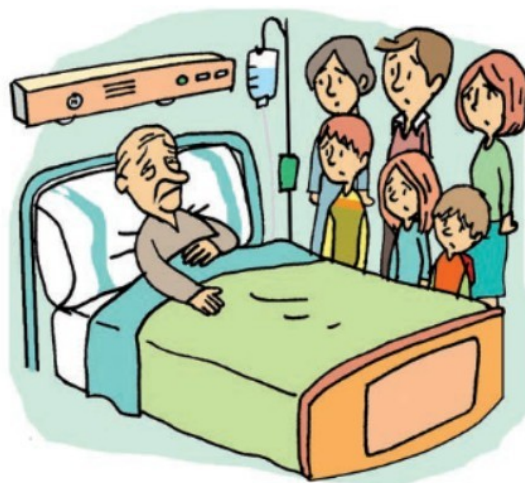
Despois duns segundos de silencio, recoñecemos todos á vez:

–Ninguén...

–Que desastre! –laiouse o pobre home.

O tío Moncho correu inmediatamente cara á horta co corazón nun puño.

Mira que se se estragaran os tomates, os pementos, as espinacas, os cogombros e as cabaciñas! Mira que se se perdera definitivamente a horta que tanto estimaba o avó!

Pero, ao chegar á horta, o tío Moncho non deu creto ao que viu: todo estaba perfecto! A terra estaba húmida, coma se alguén acabase de regala, as hortalizas tiñan un aspecto espléndido e as malas herbas non se deixaban ver por ningún lado. Que misterio! Como era posible que estivese tan perfecta unha horta que levaba tantos días abandonada?

Cando o tío Moncho regresou ao hospital e explicou o que vira, os ollos do avó Vicente enchéronse de bágoas de alegría e exclamou:

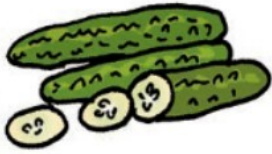
–Debeu ser Pedro! Con razón di o refrán que quen ten un bo veciño, ten un bo amigo...

1 Responde as seguintes preguntas sobre o texto.

- Onde ingresaron ao avó Vicente?
- Por que o ingresaron?
- A quen viu ao seu redor cando puido sentar na cama?
- Que lles preguntou entón?

2 Razona. Por que ao avó lle pareceu un desastre que ninguén se ocupase da horta?

3 Escribe o nome das hortalizas que había na horta do avó Vicente.

4 Marca o significado correcto destas expresións que aparecen na lectura.

Ter o corazón nun puño.

Non dar creto a algo.

- Estar moi contento.
- Estar moi tranquilo.
- Estar moi preocupado.

- Non poder crer o que pasa.
- Non ver o que pasa.
- Non darlle diñeiro a ninguén.

5 Relaciona. Como estaba a horta do avó Vicente?

- A terra ■ ■ tiñan un aspecto espléndido.
- As hortalizas ■ ■ non se deixaban ver por ningún lado.
- As malas herbas ■ ■ estaba húmida, coma se acabasen de regala.

6 Subliña a resposta correcta. Que persoa cría o avó Vicente que lle estivera coidando a horta?

- Pedro, un parente.
- Pedro, un veciño.

2 Subliña os nomes da cor que corresponda.

Substantivos comúns

Substantivos propios

Unha visita moi interesante

Hoxe fun cos meus amigos, Sonia e Xaime, e as súas cadelinhas, Perla e Suave, visitar unha aldea de montaña que se chama Rioforte.

A guía levounos a un muíño moi antigo e a unha fábrica de papel. O dono regalounos moitos cadernos. Que ben o pasamos!

3 Copia un substantivo do texto anterior que encaixe en cada descrición.

■ De persoa, masculino, plural ▶ ____	■ De lugar, propio ▶ ____
■ De persoa, feminino, singular ▶ ____	■ De animal, propio ▶ ____
■ De cousa, masculino, singular ▶ ____	■ De home, propio ▶ ____
■ De animal, feminino, plural ▶ ____	■ De muller, propio ▶ ____

4 Escribe o plural das seguintes palabras.

■ caixón ▶ ____	■ flor ▶ ____
■ goma ▶ ____	■ compás ▶ ____
■ diario ▶ ____	■ carpeta ▶ ____

